

**Декламация** — правилно произнасяне и акцентуване на думитъ при говора и пѣнието. Въ вокалната (гласовата) музика Д. е правилна, когато ударенията на думитъ отъ текста се съвпадатъ съ музикалнитѣ акценти, а неправилна — когато ударена сричка пада върху слабо време, или слаба и къса тактова частъ — и обратно: когато неударена сричка падне върху акцентирана тактова частъ или дълга нота. Отъ преобрѣщането на словесния (поетически) ритъмъ въ музикаленъ — се ражда пѣсенята съ върна декламация.

**Декрешендо**, ит. *Decrescendo* — динамически знакъ за постепенно намаляване на тоновата сила; противоположенъ нему е Крешендо (гл. т.).

**Делавранча, Чела** — *Delavranceae, Cella* — ромънска пианистка, род. 1888 въ Букурещъ, учила въ Парижъ и получила 1907 първа награда; концертирала въ Берлинъ, Хамбургъ, Дрезденъ, Франкфуртъ а/М. и др. нѣмски градове. Първо-класна изпълнителка на класическа музика. Въ последно време е солистка въ Симфоническитѣ концерти въ Букурещъ.

**Делдвѣ, Едуардъ Мари Ернстъ** — *Deldevez, Edouard Marie Ernst* — компонистъ, диригентъ и музик. писателъ, род. 31 май 1817 въ Парижъ, умр. 6 ноемвр. 1897 с. т., ученикъ на Хабенекъ и Халеви, диригентъ на Голѣмата опера и на „Концертитѣ на консерваторията“, и професоръ въ последната; писалъ: оркестрова и камерна музика, балети и църковна музика, както и ценнитѣ трудове: „Искусството на диригента“, „Нотацията на класическата музика, сравнена съ нотацията на модерната музика“, „За ансамбловото изпълнение“, „Принципи за образуване интервалитѣ на акордитѣ по системата на модерната тоналностъ“ и др.

**Делибъ, Лео** — *Delibes, Leo* — значителенъ франц. балетенъ и оперенъ компонистъ, род. 21 февр. 1836 въ Сенъ Жерменъ дю балъ, умр. 16 ян. 1891 въ Парижъ, ученикъ на Адамъ, Баценъ и Бениу въ Парижката консерватория, корепетиторъ въ „Театъръ лирикъ“, после органистъ на Сенъ Жанъ и Сенъ Фран-

суа, после втори хордиректоръ на „Голѣмата опера“, и най-подиръ — (1881) професоръ по композиция въ консерваторията. Д. е авторъ на нѣколко комически опери, отъ които най-хубавата „*Le roi l'a dit*“ — „Царьтъ го каза“, но центъръ на творчеството му сж неговитѣ балети, отличаващи се съ своя изязенъ ритъмъ, красива мелодика и приятна, лека хармония — особено „Копелия“ (игранъ и въ нашата опера), после „Изворътъ“ (*La source*), „Силвия“ и др.

**Делирандо** ит. *delirando* — диво, страстно, безумно.

**Делиусъ, Фредерикъ** — *Delius, Frederick* — компонистъ, род. въ Бадфордъ 29 ян. 1863 г., отначало самоучкъ въ музиката, после ученикъ на Ядасонъ и Райнеке въ Лайпцигската консерватория, писалъ пѣсни — цикълъ „Нитшеви пѣсни“, хорове а capella, фантазия, увертюра „Надъ хълмоветѣ“, „Норвежка сюита“, една танцова рапсодия, „Панаиритѣ въ Бригъ“, „Въ една лѣтна градина“, „Парижъ“ — за оркестъръ, единъ клавиренъ и единъ человѣкъ концерти, музик. драма Коанга“, оперитѣ „Фениморъ и Герда“, „Ромео и Жулиета на село“, „Една литургия на живота“ — по „Тѣй рече Зороастръ“ отъ Нитше, за соли, хоръ и оркестъръ, „Пѣсенъ на планинскитѣ върхове“, „Слънчевъ залъзъ“, единъ реквиемъ за хоръ и оркестъръ, музика къмъ „Хасанъ“ и др.

**Денеръ, Йоханъ Кристофъ** — *Dener, Johann Christoph* — изобретателъ на кларинета, род. 13 авг. 1655 въ Лайпцигъ, умр. 20 апр. 1707 въ Нюрнбергъ, отдалъ се на работа на дървени инструменти, чрезъ опити да усъвършенства французския шалмо, дожажда 1700 до изнамирането на кларинета.

**Дентъ, Едуардъ Жозефъ** — *Dent, Edward Joseph*, — английски музик. писателъ и критикъ, род. 16 юлий 1876 въ Рибетънъ, ученикъ на Чарлсъ Воодъ и Съръ Стяндфордъ въ Кембриджъ, където е сега професоръ. Писалъ: „Италиянскитѣ камерни кантати“, „Терпантелъ или музика на бждещето“, „Скарлати — животъ и творчество“, „Основане на английската опера“, „Моцартовитѣ опери“, „Италиянската камерна музика“ и др. Д. е сътрудникъ на „Бри-